

REGIUNILE TARII

In 1959 — noi realizări în regiunea Suceava

Ca toate regiunile țării, Suceava are mari perspective de dezvoltare. Bazându-se pe valorificarea resurselor locale, comitetul regional de partid, întreprinderea cu stăruință...

funcțiune în cursul anului 1959 o stație de preparare a minerului de mangan și va începe construcția unei stații de înobilare a minerului.

Se va dezvolta mult și industria materialelor de construcții. ÎNTREBARE: Ce se va face în direcția dezvoltării industriei alimentare?

RASPUNS: Pentru prelucrarea sfeclei de zahăr ce se produce în regiune se află în proiect construirea unei fabrici de zahăr. La Cimpulung Moldovenesc va începe construcția unei fabrici de lapte praf.

ÎNTREBARE: Ce s-a prevăzut în domeniul social-cultural? RASPUNS: În ultimii 10 ani au fost construite în regiune peste 150 cămine culturale, teatrul de stat „M. Eminescu” din Botoșani...

ÎNTREBARE: Aveți în proiect lucrări mai importante ce urmează să fie efectuate cu sprijinul muncii voluntare? RASPUNS: Mii de oameni ai muncii au participat la munca voluntară pentru înfăptuirea unor lucrări de interes obștesc.

ÎNTREBARE: Ce ramuri de producție se vor dezvolta mai rapid? RASPUNS: Ținând seama că una din principalele bogății ale regiunii o constituie pădurile, vom căuta să dezvoltăm mult industria forestieră.

ÎNTREBARE: Ce se va întreprinde pentru valorificarea mai largă a bogățiilor solului? RASPUNS: Vor continua cu și mai multă intensitate lucrările și cercetările geologice pentru găsirea de noi zăcăminte și va începe extracția unor mineruri.

Pe scurt de la corespondenții voluntari

Tinerii de la Atelierele C.F.R. „Grivița Rosie” din Capitală au efectuat, în cursul anului trecut, peste 25.000 ore muncă voluntară...

De curind și-a început activitatea la Călan, regiunea Hunedoara, ansamblul artistic al clubului din localitate. În acest ansamblu activează numeroși artiști amatori români, maghiari și germani.

Până de curind, mulți țărani muncitori din comuna Mintiu, raionul Năsăud, au contractat cu statul vinzarea a peste 400 kg. lână. Cele mai mari cantități au fost contractate de Gheorghe Baciu, Ion Pop, Gheorghe Moldovan și alții.

Printre fruntașii Uzinei de reparat utilaj minier din Petrosani se numără și tinăra muncitoare Virginia Tănase. Lucrează în uzină din anul 1952, ca sudorită, și își depășește lunar sarcinile de plan cu 40-45%.

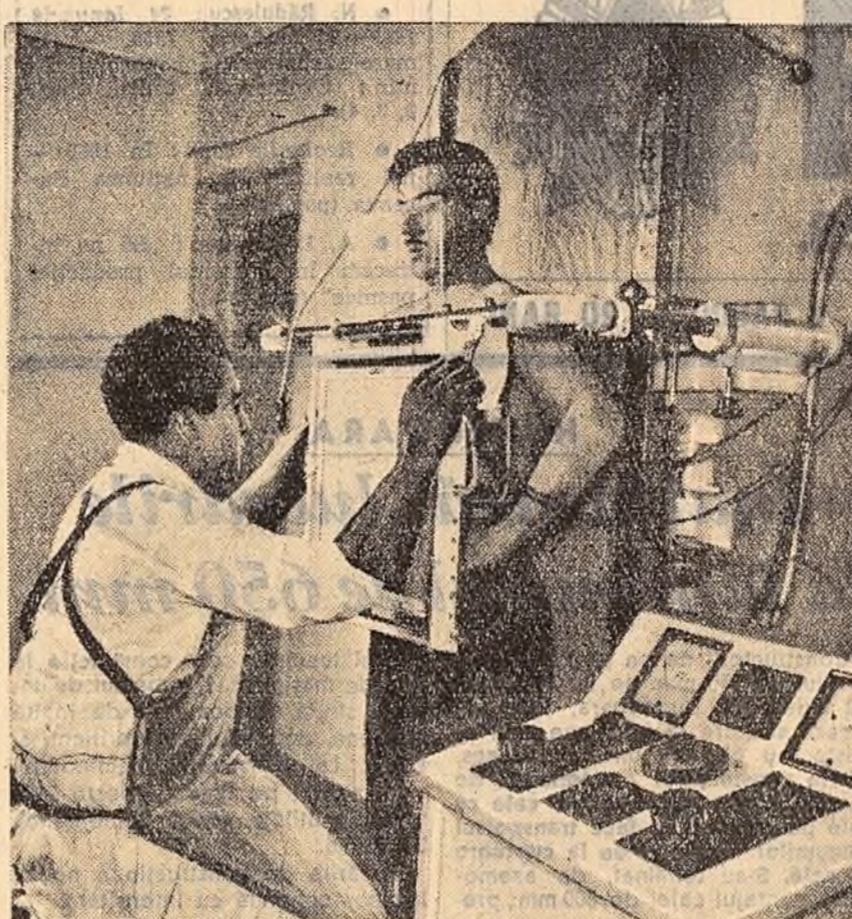
Cetățenii din cartierul „Brăila”, orașul Galați, au participat în ultima vreme la efectuarea multor lucrări de folos obștesc. Prin muncă voluntară ei au ajutat la amenajarea depozitului de produse petrolifere de pe strada Argeș, au contribuit la extinderea rețelei de iluminat și a rețelei de apă pe strada general Cristescu...

La uzinele de fier Vlăhița, raionul Odorhei, a fost montată de curind, la silozul de mineru, o bandă de transport în lungime de 60 m. Va aduce anual întreprinderii economii de circa 190.000 lei.

La uzinele de fier Vlăhița, raionul Odorhei, a fost montată de curind, la silozul de mineru, o bandă de transport în lungime de 60 m. Va aduce anual întreprinderii economii de circa 190.000 lei.

Cărți noi

- EUGEN JEBELEANU: Surisul Hiroșimii (poem) 160 pag. — 12 lei, Ed. Tineretului. V. EM. GALAN: De la potop încoace (nuvele) 264 pag. — 4,70 lei, Ed. Tineretului. CICERONE THEODORESCU: Oameni și dragoste (poezii) 288 pag. — 9 lei, E.S.P.L.A. PAUL GEORGESCU: Incercări critice, vol. II 308 pag. — 4,70 lei, E.S.P.L.A. AL. IVAN GHILIA: Cusurii (roman) 396 pag. — 7,85 lei, E.S.P.L.A. I. LUDO: Războiul lui Tănase Cireș, 128 pag. — 1,80 lei, Ed. Tineretului. POP SIMION: Paralela 45 (collecția „Patria noastră”) 176 pag. — 5,50 lei, Ed. Tineretului. PETRU VINTILA: Linia vâjlei (nuvele), 256 pag. — 4,90 lei, Ed. Tineretului.

În „Tara Oașului” au fost create în anii puterii populare numeroase unități sanitare, menite să contribuie la ocrotirea sănătății populației. În clipse: Aspect din timpul unui consult la noul spital din Negrești, raionul Oaș. (Foto Agrepress)

Oameni cu mânuși albe

(Urmare din pag. I-a)

curind și am aflat că s-a reușit ca, între operația de montare — trecând pe la controlul tehnic final — și operația de conservare, să nu se depășească timpul de două ore, lucru extrem de important.

Numai astfel, prin perfecționarea continuă a producției, aplicând inovații și raționalizări, colectivul fabricii din Birlad a reușit în 1958 să realizeze economii de 10.000.000 lei, iar aceste 10.000.000 lei să reprezinte costul a peste 200 noi apartamente, pe lângă cele construite până acum laolaltă cu un palat al tineretului cu 200 locuri — toate pentru foștii copii de țărani săraci azi forțari, strungari, rectificatori, montori, controlori tehnici.

În țările romine, în primele decenii ale secolului al XIX-lea, capitalismul începuse să se dezvolte mai rapid. Intensificarea schimbului de mărfuri, folosirea tot mai largă a muncii salariați în manufacturi, creșterea numărului lucrătorilor prin refuzarea ofensivelor la orașe au dus la dezvoltarea industriei. Creșterea forțelor de producție, lărgirea relațiilor capitaliste, dezvoltarea economică și socială se izbeau de obstacolul pe care-l reprezentau domnia relațiilor de producție feudale, deosebit de apăsătoare pentru masele populare de la sate, fărâmițarea statală feudală și indeosebi jugul otoman.

Încă în 1821, Tudor Vladimirescu făcându-se exponentul năzuințelor maselor spre unitate națională, scrisese divanului Țării Românești, cerându-i să intre în strînsă legătură cu cel din Moldova, „ca unul ce sistem de un neam, de o lege și sub aceeași stăpînire”. În anul 1838, gruparea progresistă din jurul lui Ion Cimpianu, în Țara Românească și Moldova, citi și în Ardeal, conștiința unității de neam și de limbă. Ea a fost exprimată cu multă vigoare încă de croniciarii. Aspirațiile maselor spre unire erau strîns legate de idealul spre care năzau fierbinte, al înlăturării iobăgiei, al eliberării din jugul turcesc.

Idea înfăptuirii unității naționale s-a cristalizat însă în conștiința poporului abia la începutul secolului al XIX-lea. Ea a cuprins masele cel mai larg și s-a transformat într-o uriașă forță de progres tocmai pentru că corespundea intereselor vitale ale dezvoltării societății, legilor obiective ale trecerii de la feudalism la capitalism.

V. I. Lenin, referindu-se la formarea statelor naționale în perioada de dezvoltare a capitalismului, explica aceasta prin faptul că „larga și rapidă dezvoltare a forțelor de producție ale capitalismului necesită teritoriul întins, unite și centralizate din punctul de vedere al organizației de stat”.

În țările romine, în primele decenii ale secolului al XIX-lea, capitalismul începuse să se dezvolte mai rapid. Intensificarea schimbului de mărfuri, folosirea tot mai largă a muncii salariați în manufacturi, creșterea numărului lucrătorilor prin refuzarea ofensivelor la orașe au dus la dezvoltarea industriei. Creșterea forțelor de producție, lărgirea relațiilor capitaliste, dezvoltarea economică și socială se izbeau de obstacolul pe care-l reprezentau domnia relațiilor de producție feudale, deosebit de apăsătoare pentru masele populare de la sate, fărâmițarea statală feudală și indeosebi jugul otoman.

Încă în 1821, Tudor Vladimirescu făcându-se exponentul năzuințelor maselor spre unitate națională, scrisese divanului Țării Românești, cerându-i să intre în strînsă legătură cu cel din Moldova, „ca unul ce sistem de un neam, de o lege și sub aceeași stăpînire”. În anul 1838, gruparea progresistă din jurul lui Ion Cimpianu, în Țara Românească și Moldova, citi și în Ardeal, conștiința unității de neam și de limbă. Ea a fost exprimată cu multă vigoare încă de croniciarii. Aspirațiile maselor spre unire erau strîns legate de idealul spre care năzau fierbinte, al înlăturării iobăgiei, al eliberării din jugul turcesc.

Idea înfăptuirii unității naționale s-a cristalizat însă în conștiința poporului abia la începutul secolului al XIX-lea. Ea a cuprins masele cel mai larg și s-a transformat într-o uriașă forță de progres tocmai pentru că corespundea intereselor vitale ale dezvoltării societății, legilor obiective ale trecerii de la feudalism la capitalism.

V. I. Lenin, referindu-se la formarea statelor naționale în perioada de dezvoltare a capitalismului, explica aceasta prin faptul că „larga și rapidă dezvoltare a forțelor de producție ale capitalismului necesită teritoriul întins, unite și centralizate din punctul de vedere al organizației de stat”.

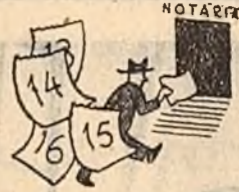
În țările romine, în primele decenii ale secolului al XIX-lea, capitalismul începuse să se dezvolte mai rapid. Intensificarea schimbului de mărfuri, folosirea tot mai largă a muncii salariați în manufacturi, creșterea numărului lucrătorilor prin refuzarea ofensivelor la orașe au dus la dezvoltarea industriei. Creșterea forțelor de producție, lărgirea relațiilor capitaliste, dezvoltarea economică și socială se izbeau de obstacolul pe care-l reprezentau domnia relațiilor de producție feudale, deosebit de apăsătoare pentru masele populare de la sate, fărâmițarea statală feudală și indeosebi jugul otoman.

NOTE ȘI COMENTARIILE

Pentru întocmirea cărților de muncă

Complectarea cărții de muncă de către toți salariații a pus la ordinea zilei, pe lângă procurarea actelor originale și legalizarea multora din ele. Desigur că în asemenea condiții activitatea notarilor trebuie să fie cit mai bine organizată, astfel ca cetățenii să nu aibă mult de așteptat, să nu piardă timp.

deri sau instituții să nu se prezinte la notariat fiecare salariat în parte, ci pentru toți salariații respectivi deodată — un delegat al întreprinderii sau instituției. În felul acesta, s-ar câștiga ore prețioase de muncă — și pentru notari, și pentru întreprinderi. Salariații unuia dintre instituțiile Academiei R. P. Romine, bunăoară, le erau necesare ureo 150 copii legalizate după diferite acte. Doi delegați ai instituției au centralizat toate actele și, cu sprijinul răspunderii, le-au legalizat pe toate la Notariatul de stat al raionului Stalin în numai câteva ore. O inițiativă prețioasă care trebuie generalizată.

Baiul cu tramvaiul

Întreprinderea comunală orășenească din Timișoara a introdus o inovație în privința biletelor de tramvai. A împărțit orașul în două zone și a stabilit tarifele: 25 de bani o zonă, 50 de bani două zone. Inovația nu ține seama însă de realități. Ea proclamă drepti pentru al Timișoarei Piața Libertății, deși cei mai mulți călători au treburi în alt centru: bulevardul 30 Decembrie — unde pulează mai mult viața economică și culturală a orașului. Aici se află numeroase instituții și organizații economice, teatrele de stat romine, german, maghiar și opera de stat, cinematografe.

mai mergi o stație, mai scoti un bilet! Căteanul rămîne nedumerit: Cum, cu un bilet numai o stație? Doar am mai folosit tramvaiul și la București și la Iași... — Nu zic că n-ați mai mers cu tramvaiul — îl lămurise taxatorul — dar nu la Timișoara. N-ar strica să fie mutat „centrul” în centru și stabilită o zonă intermediară de parcurs. Altfel, să mergi doar o stație de tramvai cu un bilet este cam exagerat, chiar dacă ai plăcere să călătorești prin Timișoara.

Așa se respectă cuvîntul?

După cum se știe, și orașul Baia Mare va fi racordat la sistemul energetic național. În acest scop, de la Cluj la Baia Mare se va construi o linie de înaltă tensiune pentru transportul energiei electrice. Construcția acestei linii a fost încredințată întreprinderii „Electro-Montaj” din Cluj. Reprezentanții acestei întreprinderi au primit la Baia Mare și au declarat că sint hotărîți să termine linia cit mai repede și cu un pret de cost la mult mai mic decît cel al construcției ei. Vagoanele au stat nedescărcate zile întregi, taxele de locație se ridică la peste 40.000 lei. Va să zică, de la început s-au cheltuit degeaba 40.000 lei, care se vor adăuga la prețul de cost.

Oare tovarășii de treabă ai acesteia întreprinderi, dar, cam unora să spună și altă baia mare au sosit, pentru santierul liniei, pentru reducerea prețului de cost al lucrărilor? Oare tovarășii de treabă ai acesteia întreprinderi, dar, cam unora să spună și altă baia mare au sosit, pentru santierul liniei, pentru reducerea prețului de cost al lucrărilor?

24 Ianuarie 1859 — 24 Ianuarie 1959

O mare sărbătoare a poporului român: Centenarul Unirii

Poporul român va sărbători la 24 ianuarie, anul acesta, împlinirea a 100 de ani de la înfăptuirea unirii Țării Românești cu Moldova și crearea statului național — eveniment de mare însemnătate istorică în viața poporului nostru, în procesul de făurire a statului român de sine stătător, în dezvoltarea socială a României. Amintirea luptei pline de avînt duse de masele populare de la sate și orașe, amintirea chipurilor luminoase ale patrioților care legau de idealul înfăptuirii unirii aspirațiile fierbinți ale poporului de lichidare a robiei feudale și de eliberare a țării din jugul turcesc, umplu de mîndrie inimile oamenilor muncii din patria noastră și constituie un imbold însuflețitor în munca lor pentru înflorirea patriei noastre libere, socialiste, pentru făurirea unei vieți îmbelsugate, luminoase.

Condițiile în care s-a dezvoltat poporul român au făcut ca Țara Românească și Moldova să se închege și să existe veacuri în sir ca formațiuni statale deosebite. Aceasta a slăbit forțele poporului în lupta împotriva crotipitorilor străini, a înlesnit subjugarea țărilor romine de către imperiul otoman. Din timpuri foarte vechi însă, în sinul poporului s-a dezvoltat atît în Țara Românească și Moldova, cit și în Ardeal, conștiința unității de neam și de limbă. Ea a fost exprimată cu multă vigoare încă de croniciarii. Aspirațiile maselor spre unire erau strîns legate de idealul spre care năzau fierbinte, al înlăturării iobăgiei, al eliberării din jugul turcesc.

Idea înfăptuirii unității naționale s-a cristalizat însă în conștiința poporului abia la începutul secolului al XIX-lea. Ea a cuprins masele cel mai larg și s-a transformat într-o uriașă forță de progres tocmai pentru că corespundea intereselor vitale ale dezvoltării so-

cietații, legilor obiective ale trecerii de la feudalism la capitalism. V. I. Lenin, referindu-se la formarea statelor naționale în perioada de dezvoltare a capitalismului, explica aceasta prin faptul că „larga și rapidă dezvoltare a forțelor de producție ale capitalismului necesită teritoriul întins, unite și centralizate din punctul de vedere al organizației de stat”. În țările romine, în primele decenii ale secolului al XIX-lea, capitalismul începuse să se dezvolte mai rapid. Intensificarea schimbului de mărfuri, folosirea tot mai largă a muncii salariați în manufacturi, creșterea numărului lucrătorilor prin refuzarea ofensivelor la orașe au dus la dezvoltarea industriei. Creșterea forțelor de producție, lărgirea relațiilor capitaliste, dezvoltarea economică și socială se izbeau de obstacolul pe care-l reprezentau domnia relațiilor de producție feudale, deosebit de apăsătoare pentru masele populare de la sate, fărâmițarea statală feudală și indeosebi jugul otoman.

Încă în 1821, Tudor Vladimirescu făcându-se exponentul năzuințelor maselor spre unitate națională, scrisese divanului Țării Românești, cerându-i să intre în strînsă legătură cu cel din Moldova, „ca unul ce sistem de un neam, de o lege și sub aceeași stăpînire”. În anul 1838, gruparea progresistă din jurul lui Ion Cimpianu, în Țara Românească și Moldova, citi și în Ardeal, conștiința unității de neam și de limbă. Ea a fost exprimată cu multă vigoare încă de croniciarii. Aspirațiile maselor spre unire erau strîns legate de idealul spre care năzau fierbinte, al înlăturării iobăgiei, al eliberării din jugul turcesc.

Idea înfăptuirii unității naționale s-a cristalizat însă în conștiința poporului abia la începutul secolului al XIX-lea. Ea a cuprins masele cel mai larg și s-a transformat într-o uriașă forță de progres tocmai pentru că corespundea intereselor vitale ale dezvoltării so-

cietații, legilor obiective ale trecerii de la feudalism la capitalism. V. I. Lenin, referindu-se la formarea statelor naționale în perioada de dezvoltare a capitalismului, explica aceasta prin faptul că „larga și rapidă dezvoltare a forțelor de producție ale capitalismului necesită teritoriul întins, unite și centralizate din punctul de vedere al organizației de stat”. În țările romine, în primele decenii ale secolului al XIX-lea, capitalismul începuse să se dezvolte mai rapid. Intensificarea schimbului de mărfuri, folosirea tot mai largă a muncii salariați în manufacturi, creșterea numărului lucrătorilor prin refuzarea ofensivelor la orașe au dus la dezvoltarea industriei. Creșterea forțelor de producție, lărgirea relațiilor capitaliste, dezvoltarea economică și socială se izbeau de obstacolul pe care-l reprezentau domnia relațiilor de producție feudale, deosebit de apăsătoare pentru masele populare de la sate, fărâmițarea statală feudală și indeosebi jugul otoman.

au exprimat foarte hotărît felul în care vedeau unirea și ce așteptau de la ea pentru îmbunătățirea soartei lor. Astfel, în Moldova, deputații pontazi (*) au prezentat în numele a „douăsprezece sute de mii de suflete” care-i trimisese să fie „răsunetul geamătului lor”, o impresiionantă „Propunere” prin care au cerut ca pe viitorime „săteanul să fie și el pus în rîndul oamenilor, să nu mai fie ca pînă acum asămănatul cu dobitoacele necuvîntătoare... Toate belicurile scrisse și necrisse în legi, toate havalele, precum și birul pe cap să fie pentru todeauna abolite... să se poie un singur bir pe averea fiecui, fără osebire în țeară... satele să și aibă de acum înainte dregătorii aleși chiar din sinul lor însuși... Apoi, suspinul, durerea noastră de toate zilele, dorința cea mai mare... este căderea boierescului... Vroim să scăpăm, să ne răscumpărăm de robia în care sintem... să nu mai fim ai nimănui, să fim numai ai țării și să avem și noi o țeară; ai ingenuchiinat, am imbrincit cu toții; cum sintem, nu o mai putem duce îndelung...”

În declarația făcută în divanul ad-hoc al Țării Românești în numele țărănilor căcași de deputatul Tănase Constantin, se arată printre altele: „Noi vedem cu adîncă durere că cu cît țara se îndreaptă prin munca noastră și prin sudoarea noastră, cu atît soarta noastră, a țărănilor, ajunge de plîns și de nesuferit. Astăzi să se știe nu numai de către romini, dar și de lumea în treag, cît este de rău organizată această țară și cît de asuprit e aici poporul... Noi țărăni plugari romini am suferit și suferim în chip tot mai dureros din pricina nedreptății legilor și a așezămintelor care stăpînesc astăzi țara noastră...”

O altă categorie socială care era cu tot sufletul pentru unire au fost țirgoveții, lucrătorii și meșteșugarii explorați ai orașelor, din care mai tîrziu avea să se formeze clasa muncitoare. Insufleții de patriotism, interesați în reforme sociale și politice, țirgoveții participaseră cu avînt la evenimentele revoluționare de la 1848 și aveau să joace un rol important în înfăptuirea unirii.

Burghezia, era în general pentru unirea principatelor, fiind interesată în dezvoltarea industriei și comerțului, care la rîndul lor erau condiționate de dezvoltarea pieții interne. Înfișind foloasele pe care burghezia le aștepta de pe urma unirii, broșura „O aruncătură de ochi asupra unirii principatelor romine de un romin din București”, scrisă în anul 1857, arăta că unirea este aceea care „dezmorțeste și înviază negoiul și meșteșugurile, pentru că încurajează la întreprinderi mari”, că ea ar înlesni „formarea unei bănci naționale”, care ar crea posibilitatea deschiderii de „căi de comunicare, care sint adevăratele „aripi”, pentru negoșii meșteșuguri, pentru că le întinde, le lărgeste sfera de vinzare... le deschiide nouă vine de avuție...”

Burghezia era interesată să scape de jugul otoman, de plata tributului și administrația mixtă. Nu întreaga burghezie privea însă unirea în același fel. În cadrul partidului burghez, partida națională, se cloceau diferite tendințe și grupuri.

Elemente mai avansate ale burgheziei, mai apropiate de năzuințele maselor, exprimînd tendințe obiective de progres social, legau de unire înfăptuirea unui sir întreg de reforme burghezo-democratice, între care reforma agrară. Astfel, M. Kogălniceanu concepea „partida unirii” ca „partida progresului”, care de clara ei — dorște a vedea introduse în țara noastră și toate reformele care sint în stare a ne civiliza societatea și a ne întări nația”. Boierii care se împotriveau cu înverșunare transformărilor sociale și în primul rînd reformei agrare, el le răspunde că „...Dovă mi de boieri nu fac o nație”, că „boierismul și-a trăit timpul”, susținînd că dezrobirea țărănilor și improprietăria lor nu mai poate fi aminată.

În primele rînduri ale luptătorilor pentru unire au fost, alături de Kogălniceanu, elementele înaintate ale vremii, literați, publiciști, însufleții de patriotism, receptivi la idelle noi ca Vasile Alecsandri, Costache Negri, Alexandru Cuza, Vasile Mălinescu, Cezar Bollic etc.

Cea mai mare parte a burgheziei însă, legată prin interese economice de moșierime, și tendindu-se de mase, vedea în unire doar o cale pentru satisfacerea intereselor ei înguste de clasă, alinînd tot mai mult pe calea înțelgerii și compromisurilor cu moșierimea. Desfășurînd o frazeologie demagogică în jurul problemei libertății, egalității, exponenții acestei părți a burgheziei

III. Unirea a întîmpinat împotrivrarea unora dintre marile puteri. Adversarul cel mai înverșunat al unirii era Turcia, care spera că menținerea separației principatelor va prelungi situația de dependență a acestora față de imperiul otoman. După 1856, Turcia a fost sprînjită de Anglia, interesată în menținerea imperiului otoman, care-i era subordonat. Lordul Palmerston, primul ei ministru, nu s-a sfîșit să de-

*) o falce = veche măsură de suprafață pentru pămînt, echivalentă a proximativ 1/3 ha. *) fuzie = unire

TELEGRAMA

Excelenței Sale Domnului ION GHEORGHE MAURER Președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

București

In numele poporului și al meu personal doresc să exprim sincere mulțumiri pentru bunele urări și felicitările Excelenței Voastre trimise cu prilejul celei de a 11-a aniversări a independenței noastre.

U WIN MAUNG Președinte al Uniunii Birmane

Sosirea ministrului Argentinei in R. P. Romina

La 10 ianuarie a sosit la București noul trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Republicii Argentina in Republica Populară Romină, dl. Ernesto Roque Piaggio. La sosirea în Gara de Nord, dl.

E. R. Piaggio a fost întâmpinat de directorul ad-interim al protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, N. Șerban. A fost de față dr. José Medoro Delfino, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Argentinei la București.

Prin muncă voluntară și contribuție voluntară

Anul trecut în întreaga țară s-au ridicat noi construcții de folos obștesc prin contribuția bănească și munca voluntară a cetățenilor mobilizați de sfaturile populare.

Folosind cu spirit gospodăresc cele peste 10 milioane lei, votați în adunările cetățenești și încasați la vreme sfaturile populare din regiunea Oradea, cu sprijinul larg al cetățenilor, au construit anul trecut 360 de cămine culturale, școli, grădinițe, dispensare, case de naștere, instituții de copii și altele. În prezent sînt în curs lucrărilor la alte aproape 400 de construcții social-culturale care vor contribui la înfrumusețarea satelor și la ridicarea nivelului cultural și de trai al țăranilor muncitori.

Prin munca voluntară prestată de cetățeni la construcțiile social-culturale, la construcțiile de locuințe și la alte lucrări inițiate de sfaturile populare s-au realizat în această regiune în anul trecut economii în valoare de peste 8 milioane lei.

Anul acesta vor prinde viață proiectele făcute de cetățeni cu prilejul celor peste 3.000 de întâlniri pe care le-au avut în ultimul timp cetățenii cu deputații sfaturilor popu-

lare. Astfel, printre alte lucrări vor fi electrificate încă 27 sate și comune prin contribuția bănească și munca voluntară a locuitorilor.

Cu mult interes au participat la ridicarea de noi școli, cămine culturale și alte construcții țăranii muncitori de pe cuprinsul regiunii Ploiești. Ei au construit anul trecut aproape 300 de clădiri și alte lucrări de interes obștesc, iar în primul semestru al acestui an vor fi date în folosință încă 346 asemenea lucrări.

Achiziția de gospodărire și înfrumusețarea satelor prin contribuția voluntară a cetățenilor a luat o largă dezvoltare și în regiunea Constanța. În ultimii 6 ani, prin contribuție voluntară s-au executat în regiune 625 de construcții noi printre care cămine culturale, școli elementare, săle de clasă, numeroase sate au fost electrificate, s-au efectuat reparații la alte 720 de construcții. La executarea acestor lucrări, oamenii muncii din regiunea Constanța au contribuit cu peste 22 milioane lei, în afară de munca voluntară efectuată cu brațele și cu atelele.

(Agerpres)

Constătuirea maistrilor de la uzinele care cooperează pentru producerea autocamioanelor

Timp de trei zile s-au desfășurat la clubul uzinelor „Steagul roșu” din Orașul Stalin lucrările primei constături tehnico-organizatorice a maistrilor de la uzinele care cooperează pentru producerea autocamioanelor. La constătuire au participat tehnicieni, ingineri, muncitori frunțași, activiști de partid și de stat.

Au fost dezbătute sarcinile de mare răspundere care revin maistrului ca principal organizator și conducător al producției pe locul lui de muncă. Participanții au făcut numeroase propuneri, înscrise în hotărârea constăturii. Sînt prevăzute, în-

tre altele, extinderea folosirii în producție a 200 de inovații făcute de constructorii de autocamioane prin aplicarea cărora se vor obține economii a căror valoare este egală cu prețul de cost a 45 de autocamioane.

Participanții la constătuire s-au angajat să sprijine acțiunea de reducere a prețului de cost al autocamionului „Steagul Roșu”, de extindere a tehnicii înaintate pentru obținerea unei productivități ridicate contribuind astfel la traducerea în viață a sarcinilor ce revin industriei constructoare de autocamioane în anul 1959.

(Agerpres)

A.I. Mikoian: „Să ne întrecem în domeniul producției pașnice”

Vizitele și întilnirile lui A. I. Mikoian la Detroit și Chicago

DETROIT 10 (Agerpres). — TASS În seara zilei de 8 ianuarie, A. I. Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a participat la un dîneu oferit în cinstea sa la clubul oamenilor de afaceri din Detroit de Walker Seesler, președintele societății „Detroit Edison Company and Associates”.

A. I. Mikoian a rostit la dîneu o cuvîntare. Mai simțim încă un vînt rece, a spus A. I. Mikoian, însă acesta este un vînt de primăvară. Toți au obosit din cauza războiului rece și doresc pace. În relațiile dintre oameni primăvara vine însă în mod automat după iarnă, așa cum se petrece în natură. Pentru această schimbare se cer eforturi serioase.

Referindu-se la barierele artificiale care împiedică dezvoltarea relațiilor comerciale dintre S.U.A. și Uniunea Sovietică, A. I. Mikoian a amintit că pînă și guma de mestec, lemnele și purgativele sînt trecute în categoria mărfurilor „strategice” al căror export din S.U.A. în U.R.S.S. este interzis. Această remarcă a stîrnit risetele tuturor celor prezenți.

Trebule să înălțăm tot ce întinează relațiile dintre țările noastre, a spus A. I. Mikoian. Se pare poate să nu avem încredere în noi. Și noi avem multe motive să nu avem încredere în dv. Să înălțăm deci încrederea pas cu pas. Să ne întrecem în domeniul producției pașnice.

În încheiere, A. I. Mikoian a toastat pentru menținerea și întărirea păcii. Toți cei prezenți au aplaudat îndelung acest îndemn.

La 9 ianuarie A. I. Mikoian a sosit la Chicago, venind de la Detroit. Imediat după sosire, la hotelul „Hilton” a fost organizată o conferință de presă. La întrebarea dacă este mulțumit de primirea care i s-a făcut în S. U. A., A. I. Mikoian a spus: „Plecînd în S.U.A. mă așteptam ca primirea va fi bună, însă ea s-a dovedit a fi chiar mai bună decît am presupus. M-am întîlnit cu lideri americani și cu simpli muncitori și funcționari și trebuie să spun că am avut cu ei convorbiri rodnice. Chiar și atunci cînd ne-am referit la problemele mai dificile care ne despart convorbirea a avut un caracter prietenesc. La dv. există oameni care pot vorbi foarte sincer. Și eu prefer discuția deschisă și sinceră pe teme dificile decît să le oclesc cu ajutorul unor manevre diplomatice. Dacă ambele părți vor să se înțeleagă între ele discuția sinceră nu poate decît să ajute la o înțelegere. Alceva este dacă oamenii vor să se certe. Trebuie însă să spun că din partea acelor americani cu care am stat de vorbă am constat mai curînd deînțea că ne înțelegem decît de a scuși relațiile”.

Despre rezultatele convorbirilor avute în S.U.A., A. I. Mikoian a răspuns: „Cred că au dispărut cu totul sau au devenit mai puțin serioase unele prejudecăți. Mă temeam că războiul rece a înveninat prea mult atmosferea. Totuși m-am convins că oamenii voștri, și în special reprezentanții cercurilor de afaceri, manifestă dorința de a îmbunătăți relațiile cu noi. Nu voi vorbes de popor. Poporul vostru, ca și poporul nostru, nu dorește războiului”.

În cursul zilei la clubul oamenilor de afaceri din Chicago a avut loc o primă vizită la A. I. Mikoian. La primă vizită a participat A. I. Mikoian, lider al partidului democrat, și o serie de reprezentanți de seamă ai cercurilor industriale și financiare din statul Illinois, proprietari ai ziarelor din Chicago și cunoscuți frunțași ai vieții publice.

Luînd cuvîntul, A. I. Mikoian s-a referit la părerile preconcepse care există în S.U.A. în legătură cu Uniunea Sovietică. A fost un timp cînd erau răspîndite afirmații că U.R.S.S. vrea să atace America și s-o nimicească. Acum se vorbește despre „amenințarea” economică din partea U.R.S.S.

Se spune că Uniunea Sovietică ar vrea să nimicească Statele Unite cu ajutorul mijloacelor economice. Dv. știți însă că noi avem alte treburi și probleme mai importante. Noi dorim ca poporul nostru să trăiască în belșug și vrem să obținem aceasta prin primele sedințe dorința de unire, susținînd înfăptuirea programelor Partidului Național de cele două țări — autonomia, unirea celor două principate într-un singur stat, sub numele de România, etc. Divergențele au apărut în divanuri în legătură cu punerea în discuție a unor deciderate de reforme social-politice mai adînci. Astfel, în divanul Moldovei „Comitetul proprietarilor mari” a fost cuprins de alarmă la prezentarea „Propunerii” deputatilor pontazi care cereau eliberarea de clacă, improprietărea etc. respingînd-o cu înverșunare.

Divanul ad-hoc al Țării Rominești a evitat să inscrie pe ordinea de zi probleme privind reorganizarea internă, declarîndu-se „incompetenți”. Atunci cînd deputatul sîtenilor din Rimnicul Sărat, Gheorghe Lupescu, s-a urcat la tribună și a încercat să expună suferințele și dorințele țăranilor, a fost combătut de Ion C. Brătianu. Așa cum aveam să dovedească evenimentele ulterioare, cea mai mare parte a burgheziei nu voia adevărată rezolvare a problemelor agrare, ci un tirg cu moșierimea pe socoteala țăranimii.

În ianuarie 1858 țurcii au dizolvat, printr-un firman, ambele divanuri ad-hoc. În luna mai 1858 s-a deschis la Paris conferința puterilor care, analizînd rezoluțiile adoptate de cele două divanuri ad-hoc, elaborează statutul de organizare a principatelor: Convenția de la Paris. Ca rezultat al unui compromis între marile puteri, aceasta nu a acordat decît constituirea unei comisii centrale de unificare legislativă la Focșani, posibilitatea de a intra în relații laolaltă armatele celor două țări și numele de Principatele Unite. Se menționau doi domni, două guverne, două capitale, două adunări. Problema unirii nu era rezolvată.

În aceste condiții, poporul român trece singur la rezolvarea problemei unirii, găsind calea pentru a ocoli opreliștile puse prin Convenția de la Paris. În răstimpul de la adoptarea convenției de la Paris și pînă la deschiderea adunărilor electivice, care trebuiau să aleagă pe cel dol domni, acțiunile maselor populare în favoarea unirii au crescut în intensitate și amplexo. În Moldova, unde adunarea electivă a majoritatei unionistă, a fost ales candidatul partidului național, colonelul Alexandru Cuza, proclamat ca domn al Moldovei la 5 ianuarie 1859 sub numele de „Alexandru Ioan”.

Încă din timpul revoluției din 1848, Cuza se manifestase ca un sprijinitor activ al mișcării revoluționare, democratice, fiind expulzat din țară pentru activitatea sa. Răsunațoarea sa demisie din funcția de pîrcălab, ca un protest vehement împotriva falsificării rezultatelor alegerilor pentru divanul ad-hoc de către caimacamul Vozgîz, atîrnase asupra lui, privindu-l pe unioanșterilor făcîndu-l larg cunoscut ca un unionist și patriot înfărcat.

În Țara Rominească, situația era cu mult mai grea pentru unioniști, deoarece, datorită sprijinului caimacamei reacționare, în Adunarea electivă pătrunseseră o majoritate reacționară, care reprezenta interesele boierimii. Minoritatea progresistă din Adunare își dădea seama că numai sprijinul hotărît al maselor putea să paralizaze acțiunile potrivnice unirii ale guvernului și deputatilor conservatorilor.

În ziua deschiderii Adunării electivice, circa 30.000 de oameni: meșeriași, lucrători, mici negustori, țărani care intraseră în oraș prin toate barierele, se adunară în jurul clădirii din dealul Mitropoliei, unde și ținea lucrările adunarea, o adevărată „mare vie”, cum arăta un martor ocular, care ținea sub presiune majoritatea reacționară a Adunării.

Ne putem da seama mai bine de amploarea manifestației dacă ne gîndim că întreaga populație a Bucureștiului nu depășea pe atunci 102.000 locuitori! Publicistul N. T. O-rășanu, participant activ la aceste evenimente, povestește cum a izbucnit să introducă în curtea Mitropoliei, pe o intrare laterală, și pînă o spîrtură a gardului, vreo 7-8000 oameni, care au asaltat dinlăuntru paza militară a porților; în cîteva minute, miile de orașeni și țărani năvăliră în curte cu strigări asurzătoare de „ură”. În ziua următoare, caimacamii, urmînd să se recurgă la o lovitură de stat, a înconjurat sala de sedințe cu trupe dînd dispoziții ca masele populare ce ocupaseră curtea să fie împrăștiate. Dar trupele erau solidare cu poporul. „Deși erau un batalion de milizie, un escadron de cavalerie și cîteva artileristi — relatează ziaristul rus A. Elișin, martor ocular — aceasta era numai forma, pentru că poporul și armata acționau pentru același lucru, cu singura deosebire că primul acțiunea deschisă, iar celalaltă în ascuns”. Astfel, mulțimea nu numai că nu dădu înapoi, dar deveni și mai amenințătoare, încît, după cum relatează consulul francez Bédard, care se afla în tribuna diplomaților, „...o teroare cuprinsă un anumit număr de deputați.” După două zile de discuții furtivoase, ține sub presiunea maselor, deputații partidului național hotărîsă să propună alegerea domnului Moldovei, A. I. Cuza, pentru a se pași în felul acesta în înfăptuirea dorinței populare de unire, de care nu țineau seama conferința de la Paris. În dimineața zilei de 24 ianuarie, poporul îndoit se adună în fața intrării sechestră a Adunării și acceptată de deputații conservatori, care, după cum relatează consulul austriac Eder, se temeau „că nu vor părăsi în viață sala de sedințe, dacă nu se vor hotărî la acest vot de unire”. Prin îndoița alegere a lui Cuza, unirea era înfăptuită. Mulțimea uriașă care aștepta afară fu cuprinsă de un entuziasm fără margini. Un marș ocular povesteste că în acele clipe „for Bucureștilor era în picioare, de la Filareții și dealul Mitropoliei pînă la Băneasa” și că din piepturile întregului popor răsunau strigătele: „Trăiască unirea! Trăiască Cuza-Vodă, alesul Moldovei și al Munteniei! Trăiască România și să nedespărțim!” Pînă noaptea țirzii, mulțimea cu torțe aprinse și însoțită de muzica militară a străbătut străzile orașului, manifestîndu-și bucuria pentru victoria unirii.

O asemenea revărsare a entuzismului popular a avut loc în întreaga țară: la Iași, la Craiova etc., mulțimea a manifestat pe străzi, a jucat Hora Unirii.

Albania înflorește

La 11 ianuarie se împlinesc trei-sprezece ani de la proclamarea Republicii Populare Albania. În acești ani, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncii din Albania, eroicul popor albanez a obținut importante succese în construirea unei vieți noi, socialiste.

Între poporul român și poporul albanez s-au dezvoltat și întărit relațiile de prietenie și colaborare frățească. Trăinica prietenia romino-albaneză contribuie la întărirea unității coeziunii inderstructibile a țărilor lagărului socialist, în frunte cu marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică.

Cu prilejul acestei sărbători, poporul nostru adresează poporului frate albanez un fierbinte salut și îi urează din adînc inimii să obțină succese tot mai mari în lupta pentru construirea socialismului și pace.

Nu sînt mulți ani de cînd țărănii din patria noastră deuceu un trai de rob, muncind din zori și pînă seara sub biciul oamenilor moșierului. Această viață amarnică deuceu și muncitorii. Dar asemenea rînduiri au dispărut pentru todeauna din țara noastră și nu se vor mai întoarce niciodată. În decursul anilor care au trecut de la proclamarea Republicii, oamenii muncii din țara noastră, sub conducerea partidului și cu ajutorul frătesc și dezinteresat al marelui popor sovietic, al poporului român și al celorlalte popoare din lagărul socialist, a obținut succese însemnate. Republica Populară Albania s-a transformat într-o țară agrar-industrială. Industria noastră produce azi de 70 ori mai mult decît în anul 1938. În acești ani s-au creat noi ramuri industriale: a fost construit un mare combinat textil, care produce peste 20 milioane metri textile de bumbac și lînă; s-au construit combinate pentru zahăr, conserve de pește, rafinării pentru prelucrarea țiteiului, s-au născut noi orașe în toate regiunile patriei noastre. În comparație cu anul 1938 producția de petrol s-a mărit de 3 ori, producția cărbunelui industrial de circa 48 de ori, a cromului de 21 ori etc. În raport cu populația sa, Albania a produs în 1957 cu 17% mai multă energie electrică decît Turcia, de 14 ori mai mult petrol decît Iugoslavia, iar crom de 20 ori mai mult decît Grecia, de 16 ori mai mult de-

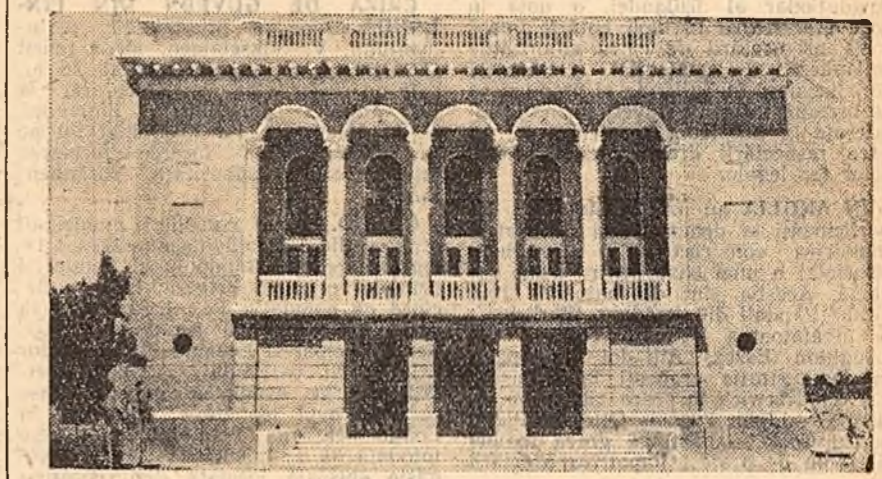
ci Iugoslavia și de 3 ori mai mult decît Turcia. Agricultoarea noastră înaintază cu pași repezi spre socialism. Tărînia muncitoare albaneză a îmbrățișat cu entuziasm drumul leninist trasat de partid al unirii în gospodăria agricolă. La sfîrșitul anului 1958 sectorul socialist din agricultura cuprindea 75,5% din suprafața arabilă a țării și 62,8% din numărul gospodăriilor țărănești. Litoralul nostru, această minunăție a naturii, se transformă într-o adevărată grădina cu portocali, lămii și măsline. Aici se înalță numeroase case de odihnă pentru oamenii muncii. Învățămîntul, cultura și artele sînt puse în slujba poporului. În timpul regimului lui Zogu 80% din populația Albaniei nu învîda carte; acum toți oamenii sub 40 de ani au învățat să scrie și să citească. A fost înființată o vastă rețea de școli primare și secundare, precum și Universitatea de stat din Tirana.

Azi noi avem o Operă de Stat, precum și numeroase teatre întregi serie de orașe din țară. În anii puterii populare s-au tipărit mai multe cărți decît în cele cinci secole de năințe, de cînd a fost tipărită prima carte în limba albaneză. Partidul și guvernul nostru se îngrijesc continuu de ridicarea nivelului de trai în țară. Perspective mărețe deschide în fața poporului nostru cel de-al treilea plan cincinal. Se vor înalța noi construcții industriale, combinate textile, combinate pentru bunuri de larg consum etc. Republica Populară Albania va deveni mai puternică și mai frumoasă. Cel de-al treilea cincinal va transforma țara noastră într-o țară industrial-agrară. Realizarea acestui plan sprijinînd pe energia creatoare a marelui muncitor, pe ajutorul acordat de Uniunea Sovietică, precum și pe colaborarea frățească cu celelalte țări de democrație populară, printre care și R. P. Romina.

Republica noastră populară este un exemplu viu care arată cîte poate face într-un timp scurt un popor, fie el chiar mic, dacă este condus de partidul clasei muncitoare și merge consecvent pe drumul construirii socialismului, împreună cu marea familie a lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică.

ESAT BAJARI

Tirana.

Noul teatru din orașul Shkodra (R. P. Albania).

clare că „Unirea constituie o primăjdie”, deoarece țările rominești o dată unite, „să nu ajungă destul de puternice pentru a se descătușa de Turcia... Aș inclina să las principatele, întrucît privesc raporturile lor politice, cît mai mult cu putință în starea în care se află, după cît se spune, de zece secole”.

Austria se împotriva și ea unirii tendîndu-se că constituirea în această parte a Europei a unui stat mai puternic ar fi putut frîna expansiunea ei spre răsărit.

Sprijinitoare a unirii a fost Rusia, — interesele guvernului țar de slăbire a Turciei și de spărtare a influenței Rusiei în sud estul Europei coincinzînd în mod obiectiv cu năzuințele poporului român de a-și facei statul său național.

Năzuința de libertate și unitate națională a poporului român se bucură de sprijinul cînd al democraților revoluționari ruși, în frunte cu Cernishevski, Dobrolubov, care luptau pentru libertatea propriului lor popor împotriva autocratiei țariste. „Rusia simpatizează cu dorința poporului român de a se uni într-un singur stat — scriese Cernishevski în editorialul revistei „Sovremennik” din ianuarie 1859. Simpatia se preface în speranță. În timpul conferințelor de la Paris, publicul nostru a căpătat siguranța că, prin convorbiri diplomatice, dorința rominilor de a forma un stat unic se va realiza”.

Unirea a fost sprijinită și de Franța, care urmărea să-și asigure în țările romine un debou economic și o influență politică primordiale.

Lupta poporului român pentru unire s-a bucurat de simpatie și solidaritate din partea forțelor democratice înaintate și a unor personalități progresiste din Franța, a luptătorilor pentru unitatea națională a Italiei, Germaniei, etc.

Lupta poporului român, solidaritatea și presiunea opiniei publice progresiste internaționale, poziția favorabilă unirii a fost anulată. Noile alegeri au dat o majoritate pronioșteră. Componența divanurilor ad-hoc era însă departe de a constitui „reprezentarea cea mai exactă a intereselor tuturor claselor societății”. Majoritatea a constituit-o reprezentanții boierimii și ai burgheziei.

Deschise în toamna anului 1857, divanurile și-au exprimat încă din

*) caimacam = lociitor al domnului.

VI.

Cele mai multe din roadele unirii n-au fost culese de masele populare. Marea boierime și burghezia, care devenea tot mai reacționară, au golit în mare măsură unirea de conținutul ei democratic.

În anul stat unitar român, puterea politică se afla în mâinile moșierimii și ale burgheziei. Restrînsa bază electorală — mai puțin de 5.000 de alegători în amîndouă țările, în cea mai mare parte proprietari de pămînt — dăduse Adunărilor o componență în majoritate reacționară. Cea mai mare parte a burgheziei, care încă în timpul Revoluției din 1848 căutase să-și rezolve interesele ei înguste de clasă prin compromisuri cu moșierii, s-a aliat tot mai strîns cu acestia împotriva poporului, formînd împreună cu ei „monstruoasa coaliție”.

Istoricii burghezi au încrecat nu o dată să înfrumusețeze rolul istoric al burgheziei romine, ascunzînd și deformînd fapte istorice și înfățișînd această drept „adever istoric”. Așa cum au procedat și cu alte momente importante ale istoriei țării noastre, istoricii în slujba regimului burghez-moșieresc au căutat să ni-veleze pozițiile diferitelor părturi ale burgheziei față de Unirea Țărilor Romine; micșorînd meritele părții mai avansate, ale patrioților influențați de ideile pașoptiste care legau unirea de înfăptuirea reformei agrare și a altor reforme sociale — ei s-au străduit să camufleze, să estompeze poziția reacționară a majorității burgheziei, care s-a opus acestor reforme și i-a înfățurat de la putere pe A. I. Cuza și Mihail Kogălniceanu. În prezenta unirii ei au încercat, contrar adevărului, să pună pe primul plan combinațiile de culesc dintre burghezie și moșierime, ascunzînd rolul esențial al luptei populare. Faptele sînt însă împăcinate și ele arată că, încă de la nasterea ei, burghezia din țara noastră, a pășit în cea mai mare parte pe calea trădării năzuințelor poporului, căzînd la înțelegere cu moșierimea forța socială cea mai reacționară. „Monstruoasa coaliție”, înche-

N. RADULESCU

(Continuare în pag. IV-a)

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

DE PEȘTE HOTĂRĂRE

Propunerea U. R. S. S. corespunde intereselor păcii și poporului german

— a declarat W. Ulbricht —

BERLIN 10 (Agerpres). — TASS: Departamentul presei de la Biroul Prezidențial al Consiliului de Miniștri al R.D.G. a făcut cunoscut că la 10 ianuarie...

Planul de colaborare culturală pe anul 1959 între R.P. Română și R. D. Germană

BERLIN 10. Correspondentul Agerpres transmite: La 9 ianuarie a fost semnat la Berlin planul de colaborare culturală pe anul 1959 între Republica Populară Română și Republica Democrată Germană.

Planul prevede dezvoltarea multilaterală și continuă a bunelor legături culturale existente între cele două țări.

Pe lângă prevederile a numeroase vizite de studii ale oamenilor de știință și de cultură, planul mai cuprinde schimburi reciproce de studenți și aspiranți...

Guvernul U. R. S. S. a recunoscut guvernul provizoriu al Cunei

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: Guvernul sovietic a recunoscut în mod oficial guvernul provizoriu al Republicii Cuba.

Kliment Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a adresat lui Manuel Urrutia, președintele provizoriu al Republicii Cuba, o telegramă în care, în numele popoarelor Uniunii Sovietice...

Congresul extraordinar al P. C. din Armenia

EREVAN 10 (Agerpres). — TASS: La 10 ianuarie s-a deschis la Erevan cel de-al 20-lea Congres extraordinar al Partidului Comunist din Armenia.

Suren Tovmasian, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Armenia, a prezentat raportul cu privire la tezele raportului care va fi prezentat de N. S. Hrușciov la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S.

Conferința reprezentanților Partidelor Comuniste din Danemarca, Finlanda, Norvegia și Suedia

STOCKHOLM 10 (Agerpres). — Ziarul „Ny Dag” scrie că în zilele de 8 și 9 ianuarie a avut loc la Stockholm conferința reprezentanților Partidelor Comuniste din Danemarca, Finlanda, Norvegia și Suedia.

La conferință s-a discutat situația politică din Europa, intensificarea luptei popoarelor nordice pentru pace, au fost examinate planurile de creștere a așa-numitelor „plăte comune”...

FRANȚA: Oamenii muncii protestează împotriva ofensivei patronale

PARIS 10 (Agerpres). — Ziarele anunță că la chemarea unionurilor sindicale C.G.T., Force Ouvrière și Confederația franceză a oamenilor muncii creștini, 5.000 de muncitori de la uzinele de automobile „Berliet” s-au întrunit la 9 ianuarie într-un miting de protest.

La 9 ianuarie, din inițiativa unionurilor sindicale C. G. T., Force Ouvrière și Confederația franceză a oamenilor muncii creștini a fost organizată la Paris în fața clădirii Ministerului de Finanțe o demonstrație a inginerilor și tehnicienilor din prefectura Parisului...

Partidul socialist autonom francez a condamnat cu hotărâre politică social-economică a guvernului. Ziarul „Libération” anunță că în cadrul ședinței conducerei acestui partid...

O victorie asupra isteriei anticomuniste

BERLIN 10 (Agerpres). — Presa democrat berlineză relatează că un număr tot mai mare de studenți vest-germani și vest-berlinezi sprijină hotărârile adoptate de Congresul studenților din R. F. Germană...

Ziarul „Berliner Zeitung” relatează că Comitetul studențesc al Universității din Berlinul occidental a declarat publicității o declarație în care se arată că hotărârile Congresului studenților trebuie să fie analizate cu toată seriozitatea.

În legătură cu aceasta ziarul „Neues Deutschland” a publicat un articol semnat de prof. W. Hartke, rectorul Universității Humboldt, în care se arată că, în pofida tuturor strădănilor adepților războiului rece, rațiunea politică a delegaților a raportat o victorie asupra „isteriei anticomuniste”.

Clasele exploatare au pus la mează și au vîndut bogățiile țării capitaliștilor din Apus, au aservit tot mai mult țara trustrilor străine, au tîrșit poporul român drept carne de tun pentru războaiele prădalnice puse la cale de cercurile imperia-

luzi, cu institutele de credit. A intrat în capul țăranelor ideea că „toată cauza răului de care suferă țara este proprietarul. Dacă există piața, dacă plouă broște, cauza asta e că proprietarii au proprietatea. De aceea am zis capului statului... să nu atingem chestiunea proprietății...”

În 1864 guvernul Kogălniceanu a suspus discuției adunării proiectul legii rurale, care a întâmpinat o împotrivire înverșunată din partea moșierimii și burgheziei coalizate.

După ce se pronunțase împotriva celor mai însemnate dispoziții ale proiectului, în cadrul comisiunii formate în adunare pentru examinarea lui, I. C. Brătianu prezintă, ca o manevră de ultim moment, un amendament al „minorității” întocmit în grabă, după cum singur mărturiseste.

Deceniile care au urmat au dovedit că de adică s-au rostogolit clasele exploatare, în cap cu monarhia, pe calea trădării intereselor naționale.

Năzuințele maselor de a dobîndi pămînt, libertăți democratice, o viață mai bună, au fost nesocotite și batjocorite. Moșierii și-au păstrat cea mai mare parte a moșiilor, supunînd marea masă a țărînilor la o exploatare și oprîmare sâmbatică.

răstimp istoric scurt, au fost înfăptuite profunde transformări revoluționare. Eliberați de exploatare, oamenii muncii au devenit stăpîni ai roadelor muncii lor. Pe această bază se înfăptuiesc cu adevărat în zilele noastre „unirea în cuget și-n simțiri” pe care au visat-o înaintașii noștri — unitatea politico-morală a poporului muncitor, unirea forță și a mersului nostru înainte.

Trădările intereselor naționale de către clasele exploatare a culminat prin instaurarea dictaturii fasciste, care a dezlănțuit o teroare sâmbatică împotriva maselor muncitoare, a lichidat cu totul independența națională, a trînit țara în război criminal antisovietic, aducînd-o în pragul dezastrului.

Steagul atît de scump poporului, al independenței naționale, al libertății și drepturilor democratice, trîdat și călcat în picioare de burghezie, a fost înălțat de o clasă nouă, plină de vigoare, revoluționară pînă la capăt, clasa muncitoare, exponentă a intereselor întregului popor muncitor.

Istoria a dovedit că clasa muncitoare și sub conducerea partidului ei marxist-leninist, clasa muncitoare a înălțat de la putere clasele exploatare, a instaurat regimul democratic-popular, făurind Republica Populară Română, stat al celor care muncesc de la orase și sate.

În fața clasei muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, poporul muncitor nu numai că a împlinit idealurile pentru care luptaseră în perioada unirii masele asuprite și exploatare, dar a realizat înfîntat mai mult, a ridicat înfăptuirile sale pe o treaptă superioară calitativă.

Strîns aliată cu țărînimea muncitoare și sub conducerea partidului ei marxist-leninist, clasa muncitoare a înălțat de la putere clasele exploatare, a instaurat regimul democratic-popular, făurind Republica Populară Română, stat al celor care muncesc de la orase și sate.

În fața clasei muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, poporul muncitor nu numai că a împlinit idealurile pentru care luptaseră în perioada unirii masele asuprite și exploatare, dar a realizat înfăptuirile sale pe o treaptă superioară calitativă.

Acuzații absurde

Prigoana dezlănțuită de autoritățile grecești împotriva mișcării democratice și îndeseși împotriva partidului E.D.A. continuă. În ultimele săptămîni noi arestări au fost efectuate în rîndurile conducătorilor, activiștilor și simpatizanților acestuia.

În acest cadru se desfășoară acțiunea provocatoare pusă la cale împotriva cunoscutului ziarist și patriot grec Manolis Glezos, membru al conducerei E.D.A. și director al ziarului „Avghi”, și a celorlalți 12 fruntași ai E.D.A. arestați odată cu el.

Figura de luptător neînfricat pentru independența și libertatea patriei a lui Manolis Glezos se bucură de o mare simpatie și de un deosebit prestigiu în rîndurile poporului grec.

Prigoana împotriva elementelor democratice din Grecia, înscenarea împotriva lui Glezos, fac să crească de la zi la zi valul de proteste în rîndurile opiniei publice din Grecia și în multe alte țări ale lumii.

Partidul socialist autonom francez a condamnat cu hotărâre politică social-economică a guvernului. Ziarul „Libération” anunță că în cadrul ședinței conducerei acestui partid...

Prigoana împotriva elementelor democratice din Grecia, înscenarea împotriva lui Glezos, fac să crească de la zi la zi valul de proteste în rîndurile opiniei publice din Grecia și în multe alte țări ale lumii.

Prigoana împotriva elementelor democratice din Grecia, înscenarea împotriva lui Glezos, fac să crească de la zi la zi valul de proteste în rîndurile opiniei publice din Grecia și în multe alte țări ale lumii.

Prigoana împotriva elementelor democratice din Grecia, înscenarea împotriva lui Glezos, fac să crească de la zi la zi valul de proteste în rîndurile opiniei publice din Grecia și în multe alte țări ale lumii.

Prigoana împotriva elementelor democratice din Grecia, înscenarea împotriva lui Glezos, fac să crească de la zi la zi valul de proteste în rîndurile opiniei publice din Grecia și în multe alte țări ale lumii.

Prigoana împotriva elementelor democratice din Grecia, înscenarea împotriva lui Glezos, fac să crească de la zi la zi valul de proteste în rîndurile opiniei publice din Grecia și în multe alte țări ale lumii.

Prigoana împotriva elementelor democratice din Grecia, înscenarea împotriva lui Glezos, fac să crească de la zi la zi valul de proteste în rîndurile opiniei publice din Grecia și în multe alte țări ale lumii.

Prigoana împotriva elementelor democratice din Grecia, înscenarea împotriva lui Glezos, fac să crească de la zi la zi valul de proteste în rîndurile opiniei publice din Grecia și în multe alte țări ale lumii.

Prigoana împotriva elementelor democratice din Grecia, înscenarea împotriva lui Glezos, fac să crească de la zi la zi valul de proteste în rîndurile opiniei publice din Grecia și în multe alte țări ale lumii.

Prigoana împotriva elementelor democratice din Grecia, înscenarea împotriva lui Glezos, fac să crească de la zi la zi valul de proteste în rîndurile opiniei publice din Grecia și în multe alte țări ale lumii.

Prigoana împotriva elementelor democratice din Grecia, înscenarea împotriva lui Glezos, fac să crească de la zi la zi valul de proteste în rîndurile opiniei publice din Grecia și în multe alte țări ale lumii.

Prigoana împotriva elementelor democratice din Grecia, înscenarea împotriva lui Glezos, fac să crească de la zi la zi valul de proteste în rîndurile opiniei publice din Grecia și în multe alte țări ale lumii.

Prigoana împotriva elementelor democratice din Grecia, înscenarea împotriva lui Glezos, fac să crească de la zi la zi valul de proteste în rîndurile opiniei publice din Grecia și în multe alte țări ale lumii.

Agentele de presă TRANSMIT

PAUL ROBESON, cunoscutul cântăreț și fruntaș al vieții publice americane, s-a întîlnit la 9 ianuarie cu muncitorii și funcționarii uzinei de automobile „Liacov” din Moscova.

ÎN ORAȘUL BOSWELL (statul Oklahoma, S.U.A.) a luat loc o bătălie de sclîndit în care locuitorii familiei de negri, foarte numeroasă. În incendiu și-au găsit moartea 15 copii și o femeie.

CRIZA DE GUVERN DIN FINLANDA. După ce președintele parlamentului, V. Sukkelainen, nu a reușit să formeze un guvern care să se bazeze pe majoritatea parlamentară la 10 ianuarie, președintele Finlandei, U. K. Kekkonen, l-a însărcinat tot pe V. Sukkelainen să încerce formarea unui guvern al minorității parlamentare.

CONGO. Nouă consilieri municipali ai orașului din Leopoldville au adresat telegrama regelui Belgiei și primului ministru belgian. În oare declară că populația i-a însărcinat cu ce arădă eliberarea lui Kasavubu, consilier municipal la Leopoldville și a altor fruntași ai partidului „Abafo”...

ÎN ANGLIA au fost arestați alți doi participanți la demonstrația de protest împotriva construcției de Swaffham (Norfolk) a unei baze pentru arme nucleare. Aceștia sînt desenații inez Grace Randall din Reading (Berkshire) și învățătoarea Wilma Tordoff din Laughon (Essex).

PREZIDIUL SOVIETULUI SUPREM AL R.S.F.S.R. a aprobat la 10 ianuarie componența comisiei centrale electorale pentru alegele în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. care vor avea loc la 1 martie.

În numele guvernului Republicii Democratice Germane Walter Ulbricht a anunțat că este în principiu de acord cu acest proiect de tratat de pace. Atitudinea față de problema încheierii tratatului de pace cu Germania și față de proiectul prezentat de guvernul sovietic, a spus el, va constitui pentru poporul german și pentru popoarele Europei o pratră de încercare, care arată cine intenționează să pășască pe calea rezolvării pașnice a problemei germane...

În numele guvernului Republicii Democratice Germane Walter Ulbricht a anunțat că este în principiu de acord cu acest proiect de tratat de pace. Atitudinea față de problema încheierii tratatului de pace cu Germania și față de proiectul prezentat de guvernul sovietic, a spus el, va constitui pentru poporul german și pentru popoarele Europei o pratră de încercare, care arată cine intenționează să pășască pe calea rezolvării pașnice a problemei germane...

În numele guvernului Republicii Democratice Germane Walter Ulbricht a anunțat că este în principiu de acord cu acest proiect de tratat de pace. Atitudinea față de problema încheierii tratatului de pace cu Germania și față de proiectul prezentat de guvernul sovietic, a spus el, va constitui pentru poporul german și pentru popoarele Europei o pratră de încercare, care arată cine intenționează să pășască pe calea rezolvării pașnice a problemei germane...

În numele guvernului Republicii Democratice Germane Walter Ulbricht a anunțat că este în principiu de acord cu acest proiect de tratat de pace. Atitudinea față de problema încheierii tratatului de pace cu Germania și față de proiectul prezentat de guvernul sovietic, a spus el, va constitui pentru poporul german și pentru popoarele Europei o pratră de încercare, care arată cine intenționează să pășască pe calea rezolvării pașnice a problemei germane...

În numele guvernului Republicii Democratice Germane Walter Ulbricht a anunțat că este în principiu de acord cu acest proiect de tratat de pace. Atitudinea față de problema încheierii tratatului de pace cu Germania și față de proiectul prezentat de guvernul sovietic, a spus el, va constitui pentru poporul german și pentru popoarele Europei o pratră de încercare, care arată cine intenționează să pășască pe calea rezolvării pașnice a problemei germane...

Fenomene de criză în economia vest-germană.

DÜSSELDORF 10 (Agerpres). — A. D. N.: Situația grea în care se află producția de cărbuni vest-germani din cauza imenselor stocuri de cărbune nevîndute este cunoscută. Acum a fost recunoscută în mod oficial și greaua situație din industria de oțel. Din cele 122 furnale...

din Germania occidentală au fost definitiv scoase din producție 20 de furnale. Din cele 75 convertizoare „Thomas” mai lucrează doar 50, 62 din cele 215 cupatoare Martin au încetat producția. Asemenea fenomene devin tot mai frecvente.

Populația din capitala Cunei, Havana, își exprimă bucuria că a fost alungată elica reacționară a dictaturii Batista.